

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

gegužės

14 d.

Ketvirtadienis
Nr. 36 (4249)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Už derlingą hektarą

KOL PIKTŽOLĖS NESULAPOJO

Pasakoja Staškūniškio tarybinio ūkio augalų
apsaugos agronomas Jonas Kiguolis

Pagrindinius vasarinių grūdinių kultūrų sėjos darbus mūsų ūkio žemdirbiai užbaigė vieni pirmųjų rajone. Lyginant su pernykšiais metais, šiemet sėjos pabaigtuves atšventė geru pusmėnesiu anksčiau, negu pernai. Kas sąlygojo gerą spartą? Pirmučiausia dėkui tariau darbšties ir stropiems sėjėjams Vytautui Strunevičiui, Juozui Imbrasui, Aleksandrui Augliui, Jonui Daniūnui bei jų darbo draugams. Nemažiau dėkingi esame sumaniems ūkio racionalizatoriams Broniui Gabriui, Anatolijui Sestakovui. Pastarųjų vyrų išradimų dėka prie visų septynių dirvas ruošiančių vikšrinų traktorių buvo prikabinę du metrais praplatinę kultivatoriai. Efektaus akivaizdus: paprasčiausias pa-

skaičiavimas rodo, kad šiuo atveju dirvas kultivuojančios technikos gretos ūgtelėjo net dviem sąlyginiais traktoriais.

Šiemet Staškūniškio tarybinio ūkio dirbantieji įsipažino su sėjos pabaigoje iš kiekvieno grūdinių kultūrų hektaro gauti po 28 centnerius grūdų. Kad šitie užmojai būtų sėkmingai įvykdyti, nemaža įtakos turės sparti ir ankstyva sėja, tačiau bene labiausiai viską nulems sugebėjimas tinkamai ir sumaniai organizuoti pasėlių priežiūros darbus, sunaikinti piktžolę, kol jos tik pradeda dygti. Viena efektyviausių tam tikslui skirtų priemonių — pasėlių akėjimas. Vasarųjų akėti pradėjome bene prieš porą savaičių. Apie 70 procentų visų pasėlių vieną kartą jau nuakėjome. Šiame darbe hare norisi išskirti pareigingus

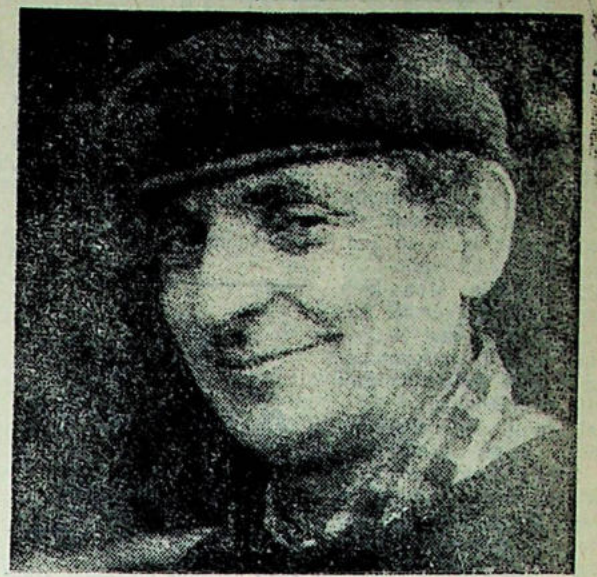
mechanizatorius Albina Micūną ir Steponą Zuronską, kurių kiekvienas per dieną vidutiniškai apakėja po 40 hektarų laukų. Dar vieną kartą visą vasarą planuojam nuakėti po sudėgimo.

Sios savaitės pabaigoje numatoma pradėti kukurūzų sėją. Šiai kultūrai paskyrimas 60 hektarų laukų, visa dirva jau įdirbta, nupurškta simazinu. Herbicidų pūrskėjai Stasys Kličius ir Vytautas Mikoliūnas greitai laiku su savo agregatais išvažiuos į žalią žemę keliančius grūdinių kultūrų masyvus. Tikimės, kad su tais darbais jie susidoros be didesnių sunkumų, nes, antai, Mikoliūnas su savo energingumu traktoriumi kitą kartą per dieną chemikalais apdoroja net iki 80 hektarų pasėlių.

Nesuklystu pasakę, kad pagal ūkio specializacijos kryptį išskirtinį dėmesį staškūniškiesiems rodo cukrinių runkelių plantacijoms. Šiemet ši techninė kultūra užima 107 hektarus. Runkelių sėją atlikome sparčiai ir glaustai. Dabar stengiamės vadovautis la taisykle, kad tarp sėjos ir pasėlių priežiūros nebūtų jokio atotrūkio.

Visi „saldžiųjų šaknų“ plotai nupurkšti herbicidais ir vieną kartą nuakėti. Pernai Staškūniškio tarybinio ūkio žemdirbiai, kaip žinia, surinko didžiausią Anykščių rajone cukrinių runkelių derlių — vidutiniškai iš kiekvieno hektaro priklausė po 241 centnerį šaknų. Tikimės ne prastesnio derliaus ir šiemet. Tam siekiui daug įtakos turi dėmesingas ir kokybiška pasėlių priežiūra. Tiesiai tariant, tas daugiau priklausys nuo mechanizatoriaus Antano Pauliukonio: jis cukrinius runkelius sėjo, jis dabar pats vienas apsiėmė juos prižiūrėti. Žinant, kad tai kaip reikalingas, darbai atsidaugės žmogus — manom, kad didesnių rūpesčių nelūšime.

Pirmuosius naujojo penkmečio metus Staškūniškio tarybinio ūkio dirbantieji, kaip ir visi mūsų rajono žemdirbiai, sėja su gražiomis, šviesiomis viltimis. Kad prisitiktų socialistiniai įsipareigojimai virstų tikrove, dabar ūkio laukuose prasidėjo naujas kovos už derlingą hektarą etapas — pasėlių priežiūra ir su ja susiję darbai.

Ruosiant žemę pavasarinei sėjai sparčiai darbuosi „Anykščių šilėlio“ kolūkio platus profilio traktorininkas-mašinistas Juozas Karosas. Jis su traktoriumi T-150K plačiabariu agregatu kasdien paruošdavo 45 ir daugiau hektarų dirvų.

Okto pirmūnas patikėjęs darbu atlieka sąžiningai, tad jo darbu patenkinti agronomai, sėjėjai. Šiam darbščiam vyrui patirties, kurią noriai dalijasi su jaunesniais mechanizatoriais, išties nestinga — trečią dešimtmetį darbuojasi „Anykščių šilėlio“ kolūkyje.

J. Jurevičiaus nuotrauka

Mechanizatoriai pirmūnai pavasario sėjos darbuose

Pavasario sėjos darbuose čio dienomis sektingą darbą pavyzdį kitiems profesijos draugams rodo rajono ūkių mechanizatoriai — gamybos pirmūnai Pradeitos savaitės pabaigoje, susumavus rajono mechanizatorių darbo rezultatus, paaiškėjo, jog darbščiausiųjų mechanizatorių būryje pirmąsias vietas vikšrinų traktorių T-74 grupėje išsikovoję „Ateities“ kolūkio traktorininkas Povilas Stankevičius ir Andrius Apolinaras Buitvydas, kurie atitinkamai atliko darbų, prilygstančių 285 ir 295 sutartiniais etaloniniais hektarams ir pasiekė pamainos išdirbį po 15 ir 14 ha. Energogalingus traktorius

valdančių mechanizatorių gretose ypač našiu darbu pasižymėjo „Anykščių šilėlio“ kolūkio darbštuolis Albinas Strazdas, kuris traktoriumi K-701 atliko darbų, skaičiuojant 664 sutartiniais etaloniniais hektarais, o pamainos išdirbis sudarė net 37,2 ha.

Geriausiuju rajono traktorininkų penketuke ir „Gimtųjų žemės“ kolūkio atstovas Jonas Selevičius (T-150K traktoriumi atlikta darbų, prilygstančių 540 sut. et. ha, o pamainos išdirbis — 30 ha), o taip pat MTZ-82 traktorių valdantis Kurklių kolūkio mechanizatorius Jonas Kuktas savo sąskaitoje per pavasario sėjos darbuose jau turintis 263 sutart. et. ha ir pamainos išdirbį pasiekęs 10,1 ha.

„K. d.“ inf.

PRIEŠAKYJE KOMUNISTAI

Prieš pradėdant pavasario sėjos darbus, Surdegio kolūkio partinės organizacijos komitetas išsamiai aptarė komunistų paskirstymo sėjos baruose, jų atsakomybės ir avangardinio vaidmens užtikrinimo klausimus.

Pavasario laukų darbuose betarpiškai dalyvauja keturiolika TSKP narių, iš jų dvylika mechanizatorių ir du vairuotojai.

Komunistai-mechanizatoriai buvo paskirstyti taip, kad jie būtų visuose pagrindiniuose, lemiamuose pavasario darbų baruose. Bendrame mechanizatorių pasitarime, aptariant uždavinius sėjos baruose, ypač buvo pabrėžta, kad tik esant gerai apgalvotai darbo organizacijai, tvirtai darbui drausmei, susiklausymui, operatyviam gedimų šaliniui, galima tikėtis, kad laiku bus atlikti sėjos darbai, užtikrinta gera jų kokybė.

Be to, su dauguma komunistų buvo praversti individualūs pokalbiai su tikslu, kad kiekvienas iš jų ne tik pats gerai dirbtų, būtų drausmingas, bet siektų, kad ir visa grandis dirbtų kuo našiau.

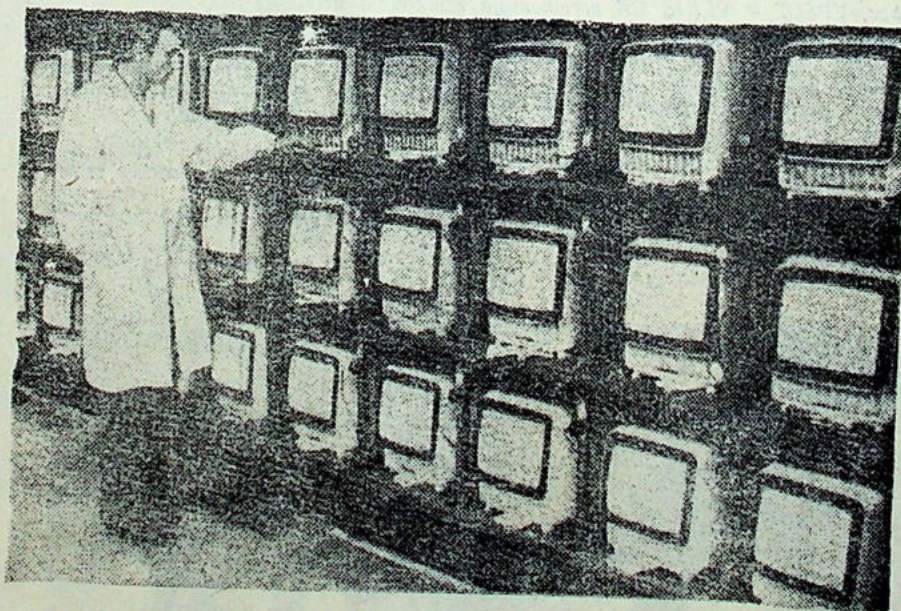
Įdėtas darbas nenuėjo velniui. Ypač nuosirdžiai darbuojasi amoniakinio vandens ve-

žimo grandyje dirbantieji komunistai-mechanizatoriai Algis Vala ir Alfonsas Striukys. Priesakinėse eilėse yra ir amoniakinį vandenį įterpantieji komunistai-mechanizatoriai Antanas Vala ir Vladas Meištas. Komunistas Antanas Labakojis yra pagrindinis cukrinių runkelių sėjėjas. Adolfas Dubra sodina bulves. Tik geru žodžiu minime komunistus-traktorininkus Joną Plėtą, Bronių Minkevičių, vairuotoja komunistą Algimantą Vaičieliūną ir kitus.

Pavasario sėjos darbuose, petytys petin su komunistais žengė mechanizatoriai G. Uzdra, A. Andriuskevičius, R. Gorklys, R. Uzdra, S. Gasiūnas ir daugelis kitių.

Nuosirdus, pasiaukojamas komunistų, visų mechanizatorių darbas padėjo pačiais geriausiais terminais pasėti javus, cukrinius ir pašarinius runkelius, pasodinti bulves. Dabar prasidėjo pirmieji pasėlių priežiūros darbai. Laiku ir gera kokybe atlikti sėjos darbai, rūpestinga pasėlių priežiūra — tai tvirtas pamatas gausiam derliui.

B. Rimkus
Surdegio kolūkio pirmininko pavaduotojas, partinio komiteto sekretorius

Kauno radijo gamykloje stoji rikiuotė naujas televizorių „Silelis“ surinkimo cechas. Darbo vietas puikiai įrengtos, unifikuotos. Daugumoje jų galima atlikti bet kokią surinkimo operaciją. Srautinėse linijose veikia originalūs „kilnojamieji“ sandėliai, kurie aprūpina montuotojus komplektavimui reikalingomis detalėmis ir išveža gatavus mazgus.

Šiais metais pirkejams bus patiekta 15 tūkstančių spalvotų „Silelių-401S“, o iki penkmečio pabaigos jų gamyba padidės trigubai.

Nuotraukoje: radijo aparatūros reguliuotojas S. Juškevičius pris naujų spalvotų televizorių bandymo stendo.

K. Jurelės nuotr. (ELTA)

SVEČIAVOSI VETERANAI

Pergalės šventės išvakarėse rajone LKP rajono komiteto kvietimu lankėsi Didžiojo Tėvynės karo veteranai, dalyvavę Anykščių išvadavime.

I susitikimą su mokiniais Anykščių 2-ojoje vidurinėje mokykloje atvyko V. Šepelevas, buvęs baterijos vado pavaduotojas, ir A. Dudarevas, buvęs divizijos veterinarijos gydytojas. Gausiai susirinkusiems 5—11 klasių moksleiviams svečiai iš Vilniaus pasakojo apie kovas su priešais Anykščių rajone, apie Anykščių miesto vadavimą, dalijosi karo metų atsiminimais. Veteranai susitikimo metu pažymėjo, kad pagrindinis nūdienos uždavinys — išsaugoti taiką, ir išreiškė įsitikinimą, kad mokiniai geru mokymusi tęs gražias tėvų tradicijas.

T. Kontrimavičius
moksleivis

Kaip yra pastebėjęs vienas rašytojas, žmogus gali daug atiduoti: mėgstamiausią daiktą, paskutinį duonos kąsnį, net kraują... Tik negali jis atiduoti savo pragyventų metų. Visa, ką jis išgyvena, visiems laikams lieka su juo. Glūdi giliai širdyje kaip brangi relikvija arba kaip sąžinė kankinanti dėmė. Savo pragyventais metais „Atžalyno“ kolūkio mechanizatorius Stasys Palavenis gali gerėti ir didžiūti.

Gal daug nenusikalsčiau taisybei, jeigu pasakytiau, kad Stasio Palavenio akys kiekvieną dieną pavasarį, vasarą ar rudens rytą pirmą kartą susisieks rūškaną debesį ar giedro dangaus plotą, o jo mintys nusivysa mintį — ką žada šis bręstantis parytis? Tuo labiau dabar, kai pats pavasario įdūkis. Kai pamiškės alpa nuo paukščių giesmių ir raliavimų. Kai net oras regis alsuoja garuojančia žeme, sumišai su didžiojo darbymečio įtampas jauduliu.

Dabar Stasio Palavenio darbo diena vos ne pusė paros apglėbus. Kai aštuntą rytą išeina, tai namo pargrįžta laikrodžio valandinei rodyklei suvisai ratą aplėktį bebaigiant. Būna, kad žmona, šiaip jau rami moteriškė, kartais suraukia antakius: plėšaisi, lyg viską reiktų per vieną dieną padaryti, kam šitaip... O jis ir pats negali paaikškinti: kodėl šitaip? Tiesiog kitaip dirbti nemoka. Beto, argi jis vienas šiandien „Atžalyno“ toksai? Vieni darbo draugai su pirmaisiais rajone užbaigę vasarą sėja, kiti neužgailo su bulvių sodžiu, dar kiti dabar stropiai žiūri, kad piktžolės nenustelbtų pasėlių, kad kiekvienas jų hektaras rudenį būtų kuo dosnesnis, svaresnis... Okinių darbų rikiuotėje vieta paskirta ir Stasiui. „Jo valdomas T-150K markės galiūnas ten, kur reikalingiausia“, — ti-

Lankėsi žuvusiųjų giminės

Vėlavų šilkais pasipuošę pagrindinė Kurklių gatvė. Karo veteranai, aplinkinių ūkių žemdirbiai, moksleiviai darnioje kolonoje pasuko link karių kapinių. Čia įvyko iškilmingas mitingas, skirtas Pergalės dienai.

Mitingą pradeda Kurklių vidurinės mokyklos direktorius O. Zaukevičius. Jis kalba apie 187 Tarybinės armijos kovotojų, kuriuos 1944 m. vasarą priglaidė šis smėlio kalnelis. Žodis suteikia mas Varvarai Gladkovi-Lysenko. Jos tėvo kapas tarp daugelio kitų. Su ašaromis akyse savo ir kity atvykusiųjų giminų vardu ji dėkoja kurkliciams už tai, kad nepamiršta kritusių atminimo. Mitinge kalba Anykščių karo komisaras S. Liaugminas.

Prie paminklo karui-išvauduotojui į pionių organizaciją buvo priimtas būrys berniukų ir mergaičių. Kaklaraiščius jiems užrišo karo veteranai. V. Gladkova-Lysenko džiaugėsi, kad vienam pionių būriui suteiktas jos tėvo vardas.

K. Arlauskas

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981. V. 14

kino ūkio vyriausiasis inžinierius mechanikas Genius Rušėnas. Jei trūsia su amoniakinio vandens įterpimo agregatu, žinok, per dieną spės patiekti nemažiau 30 ha dirvų. Kai išsiruošia šienapjūtė — vėl vargiai kas aplenks. Arba štai anais metais sunkiai sekėsi su kuku-

Tarp daugybės darbų

rūžų derliaus dorojimu. Bandė vieni, bandė kiti mechanizatoriai, tik reikalai nemaž nejudėjo. Tuomet ūkio vadovų akys nukrypo į Palavenį — gal tu, Stasy... Ir neapsiriko.

Kas be ko, kai kurie kraipė ir tebekraipo galvomis: aivarai Palaveniui padeda ar kas. Anava kiek bėdų iš-tinka kitus mechanizatorius. Vienam kas sulūžta, kitam traktorių užklampsta, o šis vis kruta, vis pirmas. „Kas Stasio rankose — tas gerai ir einasi, — savo nuomonę pareiškė „Atžalyno“ kolūkio pirmininko pavaduotojas Bronius Aleknavičius. — Taip nutiko, kad sušlubavus sveikatai keletą metų gydytojais jam uždraudė dirbti su traktoriais. Tada į mecha-

nines dirbtuves nuėjo dirbti remontininku. Ir vėl daug kur tapo sunkiai pamainomu, nes veikiai spėjo perprasti suvirintojo ir tekintojo, santechniko ir dar devynių amatų paslaptis“.

Dabar dveji metai, kai Palavenis vėl sėdi už traktoriaus vairo. Sunku pasakyti, kiek tokių jo užsispyrimu patenkinti gydytojai, bet pats jis tvirtina: tiki dar tėvuko kartota išmintimi, jog žmogų labiausiai patempia ir pagydo mylimas darbas. O jis tokį atrado dar prieš dvi dešimtis metų.

Mėgsta Palavenį ir darbo draugai, nes jam nemažiau pažįstamas kasdieniško, paprasto pagelbėjimo žmogul ar bendradarbiui jausmas. Kalmynai kaip apie kalmyną irgi nepasakys blogesnio žodžio: kiekvieną jis moka su-prasti, užjausti, su visais jis paprastas, atviras, nuoširdus. Gal todėl manęs nei kiek nesuglumino dargi kiek netikėtas Palavenio prisipažinimas:

— Dirbi, dirbi. Darbų tiek daug, darbai tokie dideli, o tavasis triušas vis registi kaip žirnis aruode. Kruopelė. Šitos mintys matyt ginė akistatoje su pačiu savimi. Ir vargu ar tikslinga diskutuoti apie gyvenimo bėgsmę paliekamą pėdsaką. Visi žinom: sunkiausias darbas — kasdieninis darbas. O jį Palavenis atlieka su tikru žemdirbišku dorumu ir sąžiningumu. Tas pastebėta daugelio.

Laimis Valtonis

KAD NEBŪTŲ ABEJINGUMO APLINKOS GROŽIUI

Gyvename rajone, kurį nuolat lanko poilsiautojai, turistai, kur yra daug lankytinų literatūrinių vietų, Malonu, kad daugelis rajono gyventojų, o taip pat kai kurių organizacijų, ūkių vadovai iš tikrųjų neabejingi aplinkos grožiui. Su dėkingumu norisi paminėti „Atžalyno“ kolūkio pirmininką A. Žibutį, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio ir Sodininkystės tarybinio ūkio direktorių A. Puodžiuką ir Z. Nazarovą už jų skiriamą didelį dėmesį gyvenviečių, gamybinių sektorių aplinkos tvarkymui.

Kasmet vis daugėja gražiai besitvarkančių, pavyzdinių sodybų. Nemažai Anykščių ir Kavarsko miestų vykdomųjų komitetų ir Tarybų deputatų atliktas darbas šių miestų grožiui puoselėti.

Tačiau dar daug kas jaudina, ypač esanti aplinka prie gamybinių sektorių, nes nesutvarkytos teritorijos prie visuomeninių pastatų, šiukšlynai ar stūkšančios menkavertės pasiūrės niekad neatrė ir nedaro garbės šeimi-

ninkams. O tokio nevalyvu-mo faktų esama Raguvelės, Staškūniškio, Jakšiškio, Naujasodžio tarybinuose ūkiuose, „Ateities“, Surdegio, „Puntuko“ ir kituose kolūkiuose, Statybinių medžiagų kombinato Rubikių ceche.

Šiais metais blogiau tvarkomasi ir Troškūnuose: komunalinių namų kiemai dar ne visi išvalyti, šalia miesto vėl atidaryti du sąvartynai. Jaukesnio susitvarkymo pasigendama ir Troškūnų profesinės technikos mokyklos teritorijoje.

Svėdasuose arti arto arto arto susidarė neteisėtas sąvartynas. Aplamai, kalbant apie arto arto arto arto, reikia pasakyti, kad alskirose organizacijose, ūkiuose niekaip neįstengiama dar sutvarkyti ir įrengti griežto režimo sanitarinės apsaugos zonų ir prižiūrėti jas, nenu-sižengiant sanitariniams techniniams reikalavimams. Čia juk jokių kapitalinių įdėjimų nereikia. Tai kodėl ir buvę tvarkingi arto arto arto dabar apgailėtinoje būklėje? Tai pasakytina apie

Staškūniškio tarybinio ūkio Riklikų arto arto arto, Surdegio kolūkyje — Jovary, K. Staro kolūkyje — Vaidlonių ir kitus.

Rajone turime ir stambių magistralių — respublikinės reikšmės kelių. Pakelėse, paplentėse esančios gyvenvietės, individualios sodybos ypač krinta į akis. Tačiau dar ne visos pakelės išvalytos, visai nelvarkomos sodybos Domeikių ir Riklikų kaimuose. Kai kurie Riklikų kaimo gyventojai, kaip Matusevičiai, Kvieskai, V. Grincevičienė, V. Butkutė prie pat plento įrengė didžiausius sąvartynus, o Seškai — metalo laužo „surinkimo punktą“.

Negeresnė padėtis Riklikuose ir prie Staškūniškio tarybinio ūkio daugiabučių namų. Ir čia apstu šiukšlynų, gyventojai iš kiemo teritorijos buldozeriu nustumė šiukšles į šlaitą.

Autokelių valdybai reiktų skubiai remontuoti Zaviesių, Elmininkų, Cekonių, Leilūnų autobusų stoteles, išvalyti aplinką, visose stotelėse atnaujinti autobusų sustojimo lentas-grafikus. Reiktų skoningiau tvarkyti ir apželdinti autobusų sustojimo vietas.

Darbų aplinkos tvarkymo baruose dar labai daug. Todėl reiktų visiems sukrusti. Į talką turėtų ateiti ir moksleiviai, ir pensininkai, ir namų šeimininkai. Mokėjime išsaugoti švarią aplinką. Saugokime gamtos tyrumą ir grožį.

D. Sprindžiukienė
Anykščių sanitarinės epidemiologinės stoties vyr. gydytoja

jienei, E. Gabrilavičiūtei ir O. Latanauskienėi.

LTSR Ryšių ministerijos garbės raštais apdovanotos M. Noreikienė ir T. Parachonkienė. Medalis „Už šaunų darbą“ įteiktas V. Petuchovienei.

Ženklius „Penkmečio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai“ gavo O. Kazlauskienė, D. Karvelienė, O. Repečkienė, V. Rutavičienė.

Ryšių mazgo viršininkė Z. Staniulienė užtikrino, kad rajone ryšininkai nepagailės jėgų, vykdam TSKP XXVI suvažiavimo iškeltus uždavinius.

J. Jūraitė

PAGERBTI PIRMŪNAI

Nuo 1967 metų Radijo diena — gegužės 7-ji — švenčiama kaip visų ryšių šakų darbuotojų diena. Šią dieną iškilmingai pažymėjo ir Anykščių ryšių mazgo darbuotojai.

Iškilmingame posėdyje pranešimą padarė ryšių mazgo viršininkė Z. Staniulienė. Ji pažymėjo, kad pastatytas naujas Troškūnų ryšių skyrius, jame sumontuota 500 numerų ATS. Per penkmetį įrengta rajone 640 miesto ir 860 kaimo telefonų, virš 500 radijo taškų. Ryšių mazgo produkcijos apimtis padidėjo 20 proc., darbo našumas 26 proc., įrengta 680 abonen-

tinių spintelių spaudai ir korespondencijai.

Puikiai dirbo Penionių ryšių skyriaus kolektyvas, 1980 metais respublikiniame konkurse geriausių ryšių skyriui išaiškinti, užėmęs trečiąją vietą. Gerai dirba Kurklių, Traupio, Rubikių, Burbiškio ryšių skyrių kolektyvai. Gyventojai gerbia šių skyrių viršininkus O. Kazlauskienę, V. Paškauskienę, D. Karvelienę, A. Staraitę.

Nelengvas laiškininko darbas. Svėdasiečiai gerai atsiliepia apie Svėdasų ryšių skyriaus laiškininką J. Indriulionį, Kavarske — E.

Gabrilavičiūtę, Andrioniškyje — S. Petronytę, Anykščiuose — V. Rutavičienę, G. Timinskaitę, Skiemonyse — V. Titenį.

Kolektyvas gerbia pašto operatorės S. Steponavičienę, A. Kavaliauskienę, I. Stankevičienę, telegrafistę S. Selickienę, telefonininkes O. Repečkienę, T. Parachonkienę.

Posėdžio metu „Komunistinio darbo spartuolio“ ženkliu buvo apdovanotos D. Dziugelienė, Z. Vaginienė ir A. Lavinskienė.

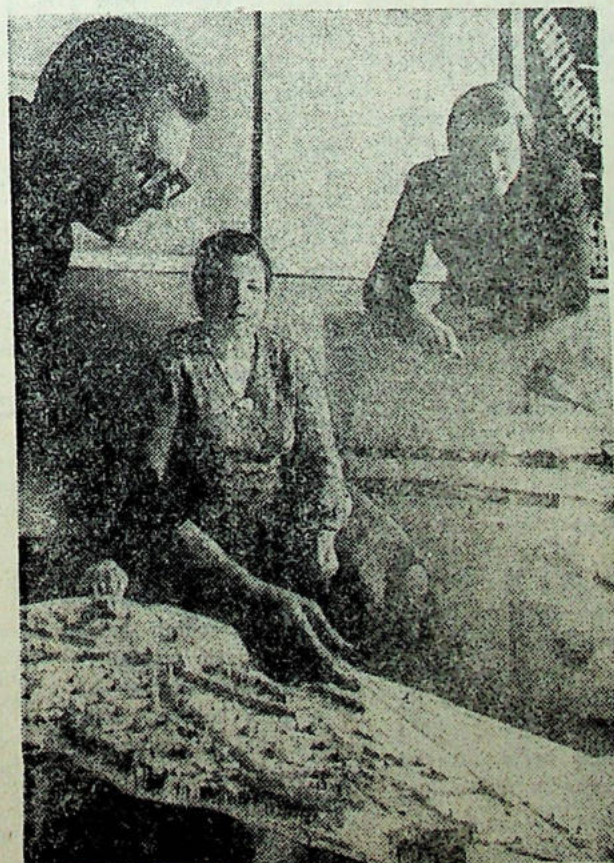
„Darbo veterano“ medaliai buvo įteikti O. Matikonienėi, I. Stankevičienėi, M. Paro-

Šiaulių miestas trečią kartą apdovanotas TSKP Centro Komiteto, TSRS Ministrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS CK pereinamąja Raudonąja vėliava.

Nemažą indėlį iškovojo šį garbingą apdovanojimą įnešę miesto Tarybos deputatai. Mieste veikia 21 jų grupė, nuolatiniuose komisijose dirba nemažai liaudies ūkio specialistų, gausus aktyvas. Šiaulių deputatų kambarys pripažintas puikiausiai įrengtu ir geriausiai dirbančiu respublikoje. Jis turi savo skyrius miesto Viešojoje bibliotekoje ir Respublikinės mokslinės-techninės bibliotekos Šiaulių filiale.

Nuolaukose: „Nuklono“ gamyklos operatorė TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatė V. Augytė (trečia iš kairės) deputatų kambaryje susitiko su jaunaisiais miesto deputatais: deputatai A. Bogučanskas (kairėje), E. Palaimienė ir V. Ventas aptaria naujos parodos ekspoziciją, kurios kiekvieną mėnesį rengiamos deputatų kambario parodų salone.

A. Dilio nuotr. ELTA

Religija politikos verpetuose: mitai ir tikrovė

1. RELIGINIO BUMO ISTAKOS

Plačiai žinoma, kad religija atitaukia žmogų nuo žemiškų reikalų, siūlydama daugiau dėmesio skirti dangiškams. Ilgą laiką tai buvo aktyviausia. Tačiau pastaruoju metu pasaulio spauda sušneko apie nepaprastą pagrindinių pasaulio religijų suaktyvėjimą, savotišką jų politinį sprogingumą. Besivystančių šalių tikinčiųjų masės su Alach, Kristaus ar Budos vardu eina į savo žemiškąjį išsilaisvinimą iš skurdo, išnaudojimo, priepaaidės. Kas tai — tradicinių religijų socialinių doktrinų krizė ar naujos istorinės metamorfosės?

Pasaulinės socializmo sistemos laimėjimai, stambiausių kapitalistinių šalių, pirmiausia JAV, valdančiųjų sluoksnių pastangos vykdyti hegemonistinę ir neokolonijinę politiką, stumiant pasaulį prie branduolinio karo katastrofos, nacionalinio išsivadavimo kovos išaugimas Azijos, Afrikos ir Lotynų Amerikos žemynuose, plačiųjų gyventojų sluoksnių įsitraukimas į šią kovą — štai kur reikia ieškoti religijos politizacijos priežasčių.

Tačiau kalbant apie religijos vaidmenį šiuolaikinės buržuazinės visuomenės ar „trečiojo pasaulio“ politiniame gyvenime, nederėtų jo nei pervertinti, nei ignoruoti. Pasaulyje dar gajūs ir tradicinio religijos santykio su politika reiškiniai. Antai judaizmas slonizmo ideologai naudoja antilaudinei ir ekspansionistinei valdančiųjų Izraelio sluoksnių politikai pateisinti. Kovodami prieš nacionalinio išsivadavimo judėjimą, Anglijos imperialistai Olsteryje samoningai kurso nesantika tarp protestantų ir katalikų, kad sušaldytų dirbančiuosius pagal religinį principą. Antra vertus, religijos vaidmuo kovoje už taiką, tautų saugumą, demokratiją, socialinę pažangą, netgi socializmą — taip pat politinė realybė. Gana ryškius religinis as-

pektas pažangiuose mūsų epochos socialiniuose politiniuose judėjimuose liudija ne apie vienos ar kitos religijos revoliucingumą (nors, kaip yra pažymėjęs Marksas, kiekviena religija yra tik protestas prieš tikrąjį pasaulio skurdumą), o apie pažangiųjų judėjimų socialinės bazės išsiplėtimą, jų visuotinį pobūdį. Dalvvaudami juose, tikintieji pasitelkia religiją dėl jos turinio prieštaravimo, eklektikumo: ir Biblijoje, ir Korane apstu vietų, kurias galima įvairiai aiškinti, nesunku aptikti socialinio pasyvumo ir atvirkščiai — aktyvumo idėjų.

Kaip rašė F. Engelsas, istorijoje pasitaiko, kai masių jausmai yra maitinami tik religiniu maistu, todėl masės savo interesus suvokia religine forma. Tokia situacija susiklostė mūsų dienomis kai kuriose silpnai išsivysčiusiose šalyse. Jų visuomeninių judėjimų socialinis turinys ir religinė forma yra prieštaringi vienas kitam, tačiau šis prieštaravimas yra istoriškai paaiškinamas: sujudimo milijoninės, daugiausia valstiečių masės, amžius

kentėjusios viduramžišką priepaaidę. Jos atsinešė i revoliuciją savo silpnybes, prietarus. Nežiūrint religinės formos, šie judėjimai yra progresyviūs.

Ateistinis marksistinės-lenininės filosofijos pobūdis nereikia, jog komunistai iš principo neigiamai žiūri į masinius religinius judėjimus. Vertindami po religijų vėlavomis vykstančius socialinius judėjimus, jie atsižvelgia į konkrečias sąlygas, nacionalinę specifiką, revoliucijos etapo ypatybes, religinio judėjimo socialinę esmę, jo reikšmę globalinėje imperializmo ir socializmo dvikovoje.

Beje, kaip liudija istorinė patirtis, pažangių visuomeninių judėjimų religinė forma yra laikinas reiškinys. Tiesiogiai jų raidos etape ji darosi pažangos kliūtis. Tada naujas pažangus judėjimas neišvengiamai nusimeta į tikruosius tikslus mistifikuojantį apdarą ir įgauna atilinkančią jo turinį realią ideologinę išraišką. Toks nemaldomas istorijos dėsnis. Gintaras Jatkonis (ELTA)

GEGUŽĖ — VANDENS ŠVARUMO MĖNUO

Atviri vandens telkiniai — tai didelis mūsų krašto turtas ir papuošalas. Deja, dar neretai pasitaiko, kai atskiri asmenys ar kolektyvai — įmonės, ūkiai bei kitos organizacijos, nekreipdami jokio dėmesio į gamtos, vandens apsaugos įstatymus, sanitarinius — higieninius reikalavimus, teršia atvirus vandens šaltinius įvairiais nešvarumais, gamybinėmis atliekomis.

Trūksta tvarkos Jakiškio, Naujasodžio tarybinio ūkio fermų aplinkoje, todėl susidaro sąlygos sruotoms nutekėti į įvairius griovius, o paskui į upelius. Aišku, tokie pastovūs vandens teršimai negali neturėti pasekmių. Reikia įrengti tinkamus surinkimo rezervuarus, laiku srutas išvežti.

Vandens šaltiniai teršiami ir kanalizaciniais vandens. Efektyvūs, reikiamai pajėgumo valymo įrenginiai gali apsaugoti nuo to. Pastaraisiais metais į tai kreipiamas nemažas dėmesys, tačiau valymo įrengimų dar labai stokoja ir pačiuose Anykščių mieste. Aukštesnių mokykloje valymo įrengimai yra, bet

vis dar neveikia, rūdija, o tuo tarpu nutekantieji vandenys patenka į aplinką neapvalyti. Organiniai nešvarumai gali taip užteršti upes ir ežerus kad juose nebegalima maudytis, vandenys pasidaro ligų židiniai.

Ypač pavojingas atvirų vandens šaltinių teršimas naftos produktais, kurie prazūtingi vandens telkinių augmenijai ir gyvūnijai. Vienas kilogramas į vandenį patekusių naftos produktų gali padaryti netinkamą žuvininkystei 2000 m³ vandens. Todėl ypač reikia žiūrėti tvarkos laikant, pervežant bei naudojant naftos produktus. Naftos bazės turi būti sutvarkytos be prieštų, apipylimuotos. Negalima naudoti tepalų pilti ant žemės. Nafta, susigėrusi į žemę, nedingsta, ja užteršiami gruntiniai vandenys, o lietus ją anksčiau ar vėliau grioviais, upeliais nuneša į atvirus vandens telkinius. Panaudotų tepalų rinkimui turi būti įrengtos atilinkamos talpos. Sis klausimas daug kur išspręstas, tačiau neapsieinama be trūkumų.

Štai LZOT Anykščių rajono gamybinio susivienijimo naftos bazė reikiamai neapipylimuota, naftos produktai laikomi atviro tipo nusistovėjimo talpose, todėl, esant didesniam lietuvi, jie patenka į upelį, o iš jo — į Sventosios upę. Panevėžio naftos bazės Anykščių filialo naftos gaudytuvai — šulinėliai netinkamai eksploatuojami, blogai valomas į atvirus vandens telkinius tekantis vanduo.

Atsargiai turi būti naudojami žemės ūkyje nuodingi chemikalai, trąšos. Užteršus vandenį, išnuodijamos žuvis, vėžiai, o gerdami tokių upių, ežerų vandenį gali apsinuodyti ir galvijai. Todėl medžiagas reikia transportuoti ir naudoti

griežtai laikantis sanitarinių reikalavimų.

Šiuo metu pagrindinis geriamo vandens šaltinis — artezinis vanduo. Patekus į jį ligų sukėlėjams, galimi gausūs infekciniai susirgimai. Kad išvengtume to, reikia tinkamai sutvarkyti artezinius gręžinius. Turi būti tvarkinga sanitarinė apsaugos zona, nepažeistas aptvaro vientisumas, sausos šachtos, nudažyti vamzdiniai. To kol kas nėra Kurklių, Skiemonių, „Už taiką“, „Gintaro“ kolūkiuose, Staškūniškio ir Jakiškio tarybinuose ūkiuose.

Dar vis pasitaiko ir tokių mūsų gamtos niokotojų, kurie pila šiukšles, gamybines atliekas, metalo ar statybinį laužą atvirų vandens telkinių pakrantėse ar net į jų vagas, kaip Raguvėles tarybinio ūkio gyventojai. Kiekvienas žmogus privalo įsisąmoninti, kad ne vietoje numesdamas šukę, plaudamas mašiną, išplidamas tepalus, palikęs belausančią cisterną, prilaistytas naftos produktų sandėlio teritorijas, daro žalą gamtai, liaudies ūkiui.

Labai svarbu gerai prižiūrėti vandens telkinių šlaitus, paplūdimius. Apie kiekvieną atvirą vandens telkinį turi būti išlaikoma žaliųjų apsauginė zona, kuri sulauko nešvarumų, nuplaunamus su paviršiais laisus ar polaidžio vandenimis.

Mūsų visų pareiga saugoti, kad žydraisiais mūsų krašto vandenimis grožėtųsi ir ateinančios kartos. Kova už vandens švarą — tai kova už žmogaus sveikatą. Sutelkime visas pastangas ir apsaugokime vandens telkinius nuo užteršimo.

Būkime nepakantūs gamtos niokotojams!

A. Samas
Sanitarijos gydytojas

Liaudies dainininkų festivalį prisiminus

Visiems, kurie stebėjo liaudies dainininkų ir muzikantų televizijos konkurso-festivalio „Dauno lillo čiuto“ vakarus, ilgą laiką išliko etnografiniai ansambliai ir atskiri dainininkai, jų dainuotos liaudies dainos, senosios sutartinės, muzikantai su senovinėmis armonikomis, kanklėmis, cimbarais, linksmos polkos, valsai. Ypač įsiminė dainininkų ir muzikantų nuosėdumas, dainų skaldrumas, jų lyrika.

Sio televizijos konkurso-festivalio vakaruose džiaugėmės išvde ir anykštėnus: solistę J. Bilūno vidurinės mokyklos mokytoją Jonę Marciukienę ir Anykščių kultūros rūmu birbynininkų trio: V. Šiaučiūną, A. Pluką ir A. Baltrimą. Juos ir matome liaudies dainininkų ir muzikantų televizijos vakarų metu Petro Katausko nuotraukose.

M. Eglėnaitė

Teisinių žinių propagandai

Rūpindamasi teisinių žinių propaganda Anykščių rajono kinų direkcija praėjusį mėnesį buvo paskelbusi teisinių žinių propagandos jaunimui mėnesių.

Rajono moksleiviams buvo organizuotas kino abonementas kinolektoriumas. Vykio susitikimai su teisėtvarkos darbuotojais. Pasikartas skaitė Anykščių V. daus reikalų skyriaus kriminalinio poskyrio inspektorius R. Grebnickas, nepilnamečių reikalų inspekcijos vyr. inspektorė O. Vitkūnienė, autotransportuotojus A. Puzinas.

Rajone buvo demonstruojami tarybiniai kino filmai teisine-dorovine tematika: Gorkio kino studijos dviejų serijų juosta „Seklys“, mol-davu — „Kaltinami žmogžudyste“, „Lenfilmo“ — „Marnes tai neliečia“, „Grižtamasis ryšys“, „Mosfilmo“ — „Užėiga Platnickajos gatvėje“.

Buvo demonstruoti ir šiai temai skirti dokumentiniai kino filmai.

St. Jasiulionienė
Anykščių rajono kinų direkcijos profsąjungos vietos komiteto pirmininkė

SPORTAS

Pedagogų pergalė

Rajono vasaros spartakiaidoje kovojo trys Anykščių miesto moterų ir devynios vyrų komandos. Nugalėjo Rajkoopsąjungos krepšininės. Antroji vieta atiteko Tarpkolūkinės statybos organizacijos ir trečioji — Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato sportininkams.

Vyrų grupėje kovos buvo atkaklesnės, o kai kurie susitikimai atnešė ir netikėtumų. Vienas iš jų buvo tas, kad tik ką neseniai susikū-

rusi statybos remonto valdybos komanda, sugebėjo išsikovoti teisę dalyvauti finaliniame keturių komandų susitikime.

Bet finale statybininkams nepavyko pasiekti pergalės ir jie liko ketvirtoje vietoje. Rajono vasaros spartakiaidos nugalėtojai tapo Svetimio darbuotojų kolektyvas, vadovaujamas LTSR nusipelnusio trenerio P. Kugio. Pažymėtina pedagogų pergalė rezultatu 70:66 prieš pajėgius TSO krepšinininkus, kurių gretose žaidžia buvęs Vilniaus „Statybos“ meistrų komandos žaidėjas V. Tarolis (ūgis 2 m 08 cm). Pasitariesiems atiteko antroji vieta. Trečio laipsnio diplomais ir žetonais buvo apdovanoti Rajkoopsąjungos krepšinininkai.

J. Pajaujis

Šaudymo varžybos

I Troškūnų vidurinės mokyklos šaudyklą susirinko geriausi rajono vidurinių mokyklų šauliai: čia vyko tradicinės Pergalės dienos skirtos šaudymo pirmenybės.

Prasidėjo įtempta kova tarp devynių komandų. Geriausiai pasirodė Anykščių II-oji vidurinė mokykla, užėmusi pirmąją vietą, iškovo-dama pereinamąją taure ir Anykščių SDAALR RK diplomą. Antrąją vietą užėmė Anykščių J. Bilūno vidurinės mokyklos komanda ir trečiąją — Viešintų vidurinės mokyklos sportininkai. Asmeninėje įskaitoje tarp

mergačių pirmąją vietą iškovojo Kavarsko vidurinės mokyklos sportininkė Rita Peldžiūtė, antrąją — Troškūnų vidurinės mokyklos mokinė Asta Užkurėlytė, trečiąją — Anykščių II-os vidurinės mokyklos sportininkė Violeta Juozaponytė. Iš berniukų nepalenkiamas buvo Anykščių II-os vidurinės mokyklos moksleivis V. Kudrešovas, antrąją ir trečiąją vietas pasidalino biliūniečiai Konstantinas Abramovas ir Raimondas Michelevičius.

V. Meškauskaitė
Anykščių sportinio-techninio klubo metodininkė

Galvijų simuliotoksikoze – pavoingas susirgimas

Galvijų simuliotoksikoze veterinarijoje vadinamas galvijų susirgimas ir net kritimas nuo masinio mašalų antplūdžio. Anksčiau Lietuvoje šis susirgimas nebuvo žinomas, tačiau 1979–1980 m. pasitaikė galvijų kritimų Ignalinos, Zarasų, Šakių rajonuose. Siemet jau tokių atvejų buvo ir Anykščių rajone. Dėl to į šį pavojingą susirgimą zootechnikams bei veterinarijos specialistams reikia atkreipti rimtą dėmesį.

Mašalai (kartais vadinami muselėmis ar uodeliais) yra dvisparnių (Diptera) būrio vabzdžiai. Suaugę mašalai yra apie 3 mm dydžio, kūnas juodos spalvos, sparnai be dėmių.

Mašalų kiaušinėliai, lervos ir lėliukės vystosi tik tekančiame mažų upelių ir upių vandenyje. Po poravimosi patelės tekančiame vandenyje ant augalų padeda nuo vieno iki kelių šimtų kiaušinėlių. Vidutiniškai po 8 dienų iš kiaušinėlių išsiritą lervutę, kurios vandenyje prisitvirtina prie akmenėlių, medienos, augalų ir, lokių būdu filtruodamos vandenį, minta ir kvėpuoja. Vandenyje žiemoja kiaušinėliai arba lervos. Kai temperatūra 3–8°C, lervos 5 kartus neriiasi, o po 3–4 savaičių kokie virsta lėliukėmis. Nuo kiaušinėlio iki lėliukės praėina 30–40 dienų. Suaugę lėliukės išsiritą dar vandenyje, su oru iškyla į paviršių ir pradeda skraidyti. Mašalai landūs, įkyrūs, neduoda gyvuliams ramybės, dėl to sumažėja bandos produktivumas. Daugelio mašalų įkandimas sukelia simuliotoksikoze.

Gyvulius puola patelės, kurios turi duriamąjį burnos aparatą ir yra kraujasiurbės. Jos skraido, kai oro tempe-

ratūra 15–25°C, tačiau jų aktyvumas labai didėja staiga atšilus orams. Nuo vystymosi vietų patelės nuskrenda vieną ar net kelis kilometrus. Gyvulius užpuola prie ganyklų esančiuose vandens telkiniuose išsivystę, bet ne iš kitur atskridę mašalai. Suaugę lėliukės paprastai puola šviesiu paros metu, plynose vietose. Aktyvesnės – 8–11 ir 16–19 val. Aktyvumas priklauso nuo temperatūros, apšvietimo, vėjo (jis išblaško). Apie 21 val. vakaro skraidymo intensyvumas labai sumažėja. Mašalų patelės gali sukan- džioti ne tik galvijus, bet ir arklius, naminius paukščius, žmones.

Svarbu žinoti, kad simuliotoksikoze pavojus susijęs su gyvulių būkle. Mūsų respublikoje kritę gyvuliai (karvės, telyčios) buvo nusilpę po žiemos, suliesę (vietomis jiems buvo nuslinkę plaukai), sumažėjęs svoris. Po patelių įkandimo atsiranda kraujosruvos, išryškėjančios tose vietose, kur yra mažiau plaukų (ausyse, papildyve ir pan.). Į pradurtą žaizdę mašalai įleidžia toksiškų seilių, dėl to atsiranda kraujotakos pakitimų. Pirmausia krinta labiau nusilpę gyvuliai arba tie, kuriems įkando didelis (skaičiuojamas šimtais) mašalų skaičius. Skrodžiant audiniuose ir vidaus organuose randamos kraujosruvos, audiniai gali būti pavandę. Infekciniam susirgimui būdingi patologiniai anatominiai pakitimai.

Norint išvengti netikėtų nuostolių, pavasarį, orams atšilus ir išgimus gyvulius į ganyklas, esančias netoli tekančio vandens, būtina taikyti šias profilaktines bei organizacines priemones:

1) ganymo pradžioje in-

formuoti veterinarijos gydytojus ir ūkių zootechnikus apie galimą mašalų antplūdį, kad tai nebūtų staigmena ir vietose būtų galima taikyti profilaktines ir gydymo priemones;

2) pavasarį, pradėjus mašalams masiškai skraidyti, gyvulių, ypač nusilpusių po žiemos, nereikia ganyti arti šių vabzdžių dauginimosi ir koncentravimosi vietų, t. y. netoli upių bei upelių;

3) ganyklose, kuriose pastebėti mašalų, gyvulius reikia ganyti sausose, vėjo prapučiamose vietose, jei galima – nakties metu;

4) pastebėjus mašalų antplūdį, tuoj pat reikia organizuoti skubų gyvulių pervežimą ir pervarymą į tvartą arba kitas ganymo vietas toli nuo tekančio vandens šaltinių.

Veterinarijoje literatūra galvijams susirgus simuliotoksikoze širdies-kraujagyslių sistemos veiklą sustiprinti siūlo kofeiną arba kitus preparatus. Labiau sukan- džiotos gyvulius galima apipilti šaltu vandeniu, kad susitrauktų periferiniai kraujotakai ir į organizmą patektų mažiau toksiškų. Kartais siūloma nuleisti iki 1% kraujo ir naudoti gliukozę arba fiziologinį tirpalą. Be to, mašalų masinio pasirodymo atveju gyvulius rekomenduojama apipurkšti insekticidais – 1% chlorofoso ar 1% trichlorometafoso tirpalu. Gyvulių oda galima tepti vabzdžių atbaidančiomis medžiagomis – repelentais. Ganyklose naudoti heksachlorano dūmus ir pan., nors šių priemonių poveikis mūsų sąlygomis neištyrtas.

Algimantas Jakimavičius, Julius Kazlauskas, LTSR MA Zoologijos ir parazitologijos instituto darbuotojai, biologijos mokslų kandidatai

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ, IS KARVĖS

1981 m. gegužės 4–11 d. d.

Oklio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karvės kg per parą	+/- lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Oklio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karvės kg per parą	+/- lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.
„Už taiką“	117	7,7	+1,3	„Aukštakalnis“	97	8,6	-0,4
„Gimtoji žemė“	111	8,2	+0,6	„Pirmyn į komunizmą“	95	9,1	-0,5
„Aušra“	109	8,1	+0,5	„Lenino keliu“	94	10,2	-1,3
Raguvelės t. ūkis	109	6,6	+0,6	„Ateitis“	94	7,4	-0,2
Kurkliai	106	8,6	+0,3	Sklemonys	92	8,3	-0,4
Aknystų pagalb. ūkis	106	7,6	+0,5	Levaniškis	91	10,7	-1,0
Staškūniškio t. ūkis	105	6,0	—	Naujasodžio t. ūkis	90	5,5	+0,1
„Anykščių šilėlis“	104	11,0	+0,4	Cerniachovskio	89	6,5	-0,9
„Atžalynas“	103	6,6	—	„Svyturys“	88	10,6	-1,3
M. Melnikaitės	103	6,5	+0,2	„Gintaras“	87	7,3	-1,0
Sodininkystės t. ūkis	100,3	11,7	-0,2	„Vienybė“	80	6,9	-1,8
„Nevėžis“	100,3	6,7	+0,1	Elmininkų eksp. ūkis	75	7,0	-2,1
Surdegis	100	6,6	—	Jakšiškių t. ūkis	73	7,0	-2,1
Svėdasai	99	7,9	-0,2				
„Puntukas“	99	6,1	-0,5				
K. Staro	98	7,4	-0,2				
Andrioniškis	98	6,6	-0,4				
				RAJONE:	96	7,6	-0,3

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Reikalinga

Anykščių Tarpukinei gyvulių ūkio įmonei reikalingas vairuotojas.

Kreiptis: Anykščiai, J. Bilušo g-vė Nr. 28 arba skambinti telefonu 5-14-52.

Direktorius

Anykščių sviesto gamyklos Anykščių cechui reikalingos gamybos darbininkės. Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos kadru skyrių darbo valandomis.

Administracija

ALBERTUI DIKČIUI
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, reiškiamas nuosirdžia užuojautą.
Kultūros rūmų choristai

Didžiojo Tėvynės karo veteranui BERNARDUI GARNELIUI mirus, jo šeimai ir artimiesiems nuosirdžia užuojautą reiškia
Anykščių rajono Didžiojo Tėvynės karo veteranai

PRANUI KALINAUSKUI
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam broliui, reiškiamas nuosirdžia užuojautą.
Aknystos psichoneurologinio internato darbuotojai

ALGIMANTUI GARNELIUI
Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamas nuosirdžia užuojautą.
ATI administracija ir profsąjunginė organizacija

Mirus buvusiam Vidaus reikalų skyriaus viršininkui BERNARDUI GARNELIUI, reiškiamas nuosirdžia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Vidaus reikalų skyriaus darbuotojai

Redaktorius ST. VINCIONAS

„Gintaro“ kolūkiui reikalingas veterinarijos specialistas. Aprūpinama gyvenamuoju plotu ir transportu.
Kreiptis į kolūkio valdybą.

Anykščių miškų ūkiui reikalingi vairuotojai ir miško ruošos darbininkai.

Administracija

Mirus BERNARDUI GARNELIUI, reiškiamas nuosirdžia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
V. ir J. Eisai, V. ir A. Lekauskai, J. Kuprienė

„Mylimam vyrui mirus, nuosirdžia užuojautą J. JANINAI GARNELIENE ir liūdimė kartu su ja.“
Prekybos centro darbuotojai

Mirus BERNARDUI GARNELIUI, reiškiamas nuosirdžia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ žaliavų skyriaus darbuotojai

Mirus Didžiojo Tėvynės karo dalyviui, pensininkui BERNARDUI GARNELIUI, gilaus liūdesio valanda nuosirdžia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems reiškia
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija, pirminė partinė ir profsąjunginė organizacijos

Mirus buvusiam visuomeninio maitinimo direktoriui BERNARDUI GARNELIUI, reiškiamas nuosirdžia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Visuomeninio maitinimo darbuotojai

JANINAI GARNELIENE
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam vyrui, nuosirdžia užuojautą reiškia
Universalinės parduotuvės darbuotojai

Dėkoja

Nuosirdžia dėkojame „Aukštakalnio“ kolūkio valdybai ir profsąjunginei organizacijai, bendradarbiams, Rūkšiško fermos darbuotojams, Jakšiško tarybinio ūkio statybininkams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo, laidodant mylimą vyrą ir tėvelį Joną Petrionį.

Žmona ir vaikai

Nuosirdžia dėkojame Sklemonių kolūkio pirmininkui J. Augustinui ir statybininkams, ambulatorijos darbuotojoms, vidurinės mokyklos mokytojams, bendradarbiams, draugams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidodant mylimą vyrą ir tėvelį Mečislovą Vitkiną.

Žmona ir vaikai

Burbiškio aštuonmetės mokyklos direktoriaus pavaduotojui mokymosi auklėjimo reikalams ALBERTUI DIKČIUI
Reiškiamas nuosirdžia užuojautą, mirus mylimam tėveliui.
Mokyklos mokiniai

BRONIUI PROKURENKAI
Nuosirdžia užuojautą Jus, mirus mylimam tėveliui.
Vaziuojantieji į darbą autobusu Utena-Svėdasai bendrakeleiviai

Mirus BERNARDUI GARNELIUI, reiškiamas nuosirdžia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
G. ir B., G. ir J. Pužinai, E. Baltraniene, E. ir A. Visockiai, V. ir J. Krasauskai, E. ir J. Januškos

JANINAI GARNELIENE
Tegu nuosirdus užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam vyrui.
Okinių, ūkių buitininių, baldų, naminių prekių, komiso parduotuvių darbuotojos

Su žibuoklių puokštemis.

J. Junevičiaus nuotr.

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31 Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.247 Užsak Nr. 776

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14 74, red pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы в Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)